

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

10 martie 2011 *

În cauza C-51/10P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 1 februarie 2010,

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., cu sediul în Częstochowa (Polonia), reprezentată de A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt,

recurentă,

cealaltă parte în proces fiind:

Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul A. Folliard-Monguiral, în calitate de agent,

pârât în primă instanță,

* Limba de procedură: engleza.

CURTEA (Camera întâi),

compusă din domnul A. Tizzano, președinte de cameră, domnii J.-J. Kasel, M. Ilešić (raportor), M. Safjan și doamna M. Berger, judecători,

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 noiembrie 2010,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Prin recursul formulat, Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (denumită în continuare „Technopol”) solicită anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 19 noiembrie 2009, Agencja Wydawnicza Technopol/OAPI (1000) (T-298/06, denumită în continuare „hotărârea atacată”), prin care acesta a respins acțiunea având ca obiect anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele

industriale) (OAPI) din 7 august 2006 (cauza R 447/2006-4, denumită în continuare „decizia în litigiu”) privind cererea de înregistrare a semnului „1000” ca marcă comunitară.

Cadrul juridic

- 2 Articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), intitulat „Semne care pot constitui o marcă comunitară”, prevede:

„Pot constitui mărci comunitare toate semnele care pot avea o reprezentare grafică, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, desenele, literele, cifrele, forma produsului sau a ambalajului său, cu condiția ca astfel de semne să permită distincția între produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altora.”

- 3 Articolul 7 din regulamentul menționat, intitulat „Motive absolute de refuz”, prevede:

„(1) Se respinge înregistrarea următoarelor:

[...]

(b) mărci care sunt lipsite de caracter distinctiv;

(c) mărci care sunt compuse exclusiv din semne sau indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora;

[...]

(3) Alineatul (1) literele (b), (c) și (d) nu se aplică în cazul în care marca a dobândit, pentru produsele sau serviciile pentru care se cere înregistrarea, un caracter distinctiv după ce a fost utilizată.”

4 În temeiul articolului 12 din Regulamentul nr. 40/94, intitulat „Limitarea efectelor mărcii comunitare”:

„O marcă comunitară nu îndreptățește titularul său să interzică terților utilizarea în comerț

[...]

(b) a indicațiilor privind tipul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică, perioada producerii produsului sau prestării serviciului sau [alte] caracteristici ale acestora;

[...]

atât timp cât această utilizare se face conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial.”

- 5 Articolul 74 din regulamentul menționat, intitulat „Examinarea din oficiu a faptelor”, prevede:

„(1) În cursul procedurii, Oficiul procedează la examinarea din oficiu a faptelor; cu toate acestea, în cazul unei proceduri privind motivele relative de respingere a înregistrării, examinarea este limitată la motivele invocate și la cererile introduse de părți.

(2) Oficiul poate să nu ia în considerare faptele pe care părțile nu le-au invocat sau dovezile pe care nu le-au furnizat în timp util.”

- 6 Regulamentul nr. 40/94 a fost abrogat prin Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1), intrat în vigoare la 13 aprilie 2009. Cu toate acestea, având în vedere data faptelor, în prezentul litigiu rămâne aplicabil Regulamentul nr. 40/94.

Istoricul cauzei și decizia în litigiu

- 7 La 4 aprilie 2005, Technopol a adresat OAPI o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a semnului următor:

- 8 Produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea fac parte din clasa 16 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957, cu revizuirile și modificările ulterioare, și corespund descrierii: „broșuri; periodice inclusiv periodice care conțin cuvinte încrucișate și jocuri; presă cotidiană”.
- 9 La 31 ianuarie 2006, examinatorul a respins această cerere în temeiul articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94, pentru motivul că semnul „1000” nu avea caracter distinctiv și constituia o indicație descriptivă a conținutului sau a altor caracteristici ale produselor respective.
- 10 La 31 martie 2006, Technopol a formulat o cale de atac împotriva deciziei examinatorului. Printr-o decizie din 7 august 2006, Camera a patra de recurs a OAPI a confirmat analiza examinatorului.
- 11 Camera menționată a considerat că semnul „1000” putea servi pentru a desemna conținutul publicațiilor Technopol și că, în orice caz, semnul menționat nu era distinctiv, întrucât ar fi perceput de consumator ca elogiul respectivelor publicații, iar nu ca o indicație de proveniență.
- 12 Mai exact, la punctele 18 și 19 din decizia în litigiu, camera respectivă a constatat următoarele:
- „18 [...] Periodicele publică deseori clasamente care cuprind informații diverse [...]. În astfel de cazuri, se acordă preferință cifrelor rotunde datorită valorii expresive a acestora.

19 În plus, [produsele] vizate în cerere cuprind [...] publicații care conțin diverse compilații [...]. Publicațiile de acest gen conțin în general un număr rotund de informații [...]. De asemenea, [semnul «1 000»] poate fi utilizat, fără îndoială, în mod descriptiv, mai exact în «periodice care conțin cuvinte încrucișate și jocuri» a căror protecție a fost solicitată. Publicul relevant va percepe [semnul «1000»] care figurează pe publicația în cauză ca pe o indicație a faptului că ar conține exact 1000 de ghicitori sau de jocuri. Astfel cum au arătat căutările pe internet, există deja numeroase produse de acest gen pe piață [...]"

Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată

13 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 octombrie 2006, Technopol a formulat o acțiune având ca obiect anularea deciziei în litigiu.

14 În susținerea acțiunii, reclamanta a invocat două motive, primul întemeiat pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 și cel de al doilea pe o încălcare a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din acest regulament.

15 În cadrul primului motiv, Technopol susținea că semnul „1000”, fără vreun termen suplimentar, nu este descriptiv. Nicio legătură directă și concretă din punctul de vedere al consumatorului nu ar putea fi stabilită între semnul menționat și caracteristicile produselor în cauză.

16 Tribunalul a înlăturat respectivul argument și, în consecință, primul motiv. Motivele esențiale care au condus la această decizie sunt următoarele:

„21 [...] [S]emnele și indicațiile menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 sunt cele care pot servi, în cadrul unei utilizări normale din punctul de vedere al publicului vizat, pentru a desemna, fie direct, fie prin menționarea uneia dintre caracteristicile sale esențiale, produsul sau serviciul pentru care se solicită înregistrarea [...]

22 Potrivit unei jurisprudențe constante, semnul va fi descriptiv dacă prezintă o legătură suficient de directă și de concretă cu produsele sau cu serviciile în cauză, de natură să permită publicului vizat să perceapă imediat și fără nicio reflecție suplimentară o descriere a produselor sau a serviciilor în cauză sau a uneia dintre caracteristicile esențiale ale acestora [...]

23 Astfel, aprecierea caracterului descriptiv al unui semn se poate efectua numai în raport cu percepția publicului vizat asupra acestuia, pe de o parte, și în raport cu produsele sau cu serviciile în cauză, pe de altă parte [...]

24 În speță, produsele vizate sunt broșuri, periodice, inclusiv cele care conțin cuvinte încruciate și jocuri, precum și presa cotidiană și sunt destinate publicului larg, fapt necontestat de părți. [...]

25 Prin urmare, trebuie să se stabilească dacă consumatorul mediu, normal informat și suficient de atent și de avizat, va percepe în [semnul «1000»], fără niciun alt element suplimentar, o descriere a caracteristicilor produselor vizate în cererea de înregistrare.

26 În această privință, trebuie arătat că, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 18 și 19 din decizia [în litigiu], există, din punctul de vedere al publicului vizat, o legătură directă și concretă între semnul «1000» și anumite caracteristici ale produselor în cauză. Astfel, semnul «1000» face trimitere la o cantitate și va fi perceput imediat și fără nicio reflecție suplimentară de publicul vizat ca o descriere a caracteristicilor produselor în cauză, în special cantitatea de pagini, precum și de lucrări, de informații și de jocuri compilate, sau clasamentul ierarhic de referiri conținute. Faptul că marca solicitată este compusă numai din cifre nu repune în discuție această concluzie, deoarece [...] elementul care lipsește poate fi identificat cu ușurință de publicul vizat, asocierea dintre cifră și respectivele caracteristici ale produselor în cauză fiind imediată.

27 Mai exact, astfel cum a constatat camera de recurs la punctele 18 și 19 din decizia [în litigiu], în broșuri și în periodice se publică deseori clasamente și compilații, acordându-se preferință, în ceea ce privește indicarea conținutului, cifrelor rotunde, camera de recurs menționând în special în această privință exemplul «1000 de întrebări și răspunsuri». Aceste fapte consolidează raportul descriptiv existent, din punctul de vedere al consumatorului mediu, între produsele în cauză și [semnul «1000»].

[...]

30 Odată stabilit caracterul descriptiv al [semnului «1000»] în privința produselor vizate în cererea de înregistrare, trebuie să se examineze dacă marca solicitată este compusă exclusiv din semne descriptive și dacă aceasta nu conține alte elemente care se pot opune unei constatări a caracterului său descriptiv. [...] În speță, semnul verbal «1000» este prezentat fără niciun element care să îl diferențieze de modul obișnuit de a indica o cantitate, de natură să îl priveze de caracterul său descriptiv.

- 31 Rezultă din toate cele de mai sus că semnul verbal «1000» desemnează caracteristici ale produselor în cauză, în special cantitatea de pagini, precum și de lucrări, de informații și de jocuri compilate sau clasamentul ierarhic al acestora, care pot fi luate în considerare la momentul alegerii efectuate de publicul vizat și care, prin urmare, constituie caracteristici esențiale ale acestuia. [...]
- 32 Această concluzie nu poate fi infirmată de celelalte argumente ale reclamantei [...]. În primul rând, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe faptul că înregistrarea semnului «1000» nu ar priva terții de dreptul de a utiliza cifra respectivă pentru a desemna cantități, cât timp respectiva utilizare nu constituie o încălcare a dreptului asupra mărcii, acesta trebuie respins ca inoperant. Prin respectivul argument, reclamanta evocă conținutul articolului 12 litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 [...], în ceea ce privește limitele dreptului exclusiv care rezultă din înregistrarea unei mărci. Într-adevăr, conform jurisprudenței Tribunalului, articolul 12 din Regulamentul nr. 40/94 nu poate fi invocat în cadrul procedurii de înregistrare [...]. Aplicarea acestui articol presupune existența unui semn care a fost înregistrat ca marcă fie pentru că a dobândit caracter distinctiv prin utilizare, conform articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94, fie prin coexistența unor elemente descriptive și nedescriptive, ceea ce nu este cazul în speță [...]. Prin urmare, nu se poate considera că articolul 12 din Regulamentul nr. 40/94 permite flexibilizarea criteriilor de examinare a motivelor absolute de refuz al înregistrării.
- 33 În al doilea rând, în ceea ce privește argumentul recurenței întemeiat pe faptul că nu ar exista nicio necesitate de a păstra [semnul «1000»] liber pentru terți, deoarece, în ceea ce privește numerele cu patru cifre, ar exista 10000 de combinații posibile, trebuie să se sublinieze că [...] refuzul înregistrării mărcii în cauză se întemeiază pe caracterul descriptiv al semnului. Acest caracter descriptiv împiedică [semnul «1000»] să îndeplinească funcția de indicație a originii comerciale a produselor vizate în cererea de înregistrare. Prin urmare, existența altor combinații posibile de cifre este lipsită de relevanță în vederea înregistrării. În plus, este

lipsit de pertinență faptul că OAPI a înregistrat ca mărci semnele IX și XD, care lasă la dispoziția concurenților mai puține combinații posibile de cifre și de litere. Legalitatea deciziilor camerei de recurs trebuie apreciată exclusiv în temeiul Regulamentului nr. 40/94, iar nu pe baza practicii decizionale a OAPI [...].”

- 17 Întrucât a confirmat pertinența, în prezenta cauză, a motivului de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, Tribunalul nu a examinat al doilea motiv al acțiunii, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

Concluziile părților

- 18 Technopol solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;

- trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare și

- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

19 OAPI solicită Curții:

- respingerea recursului și

- obligarea Technopol la plata cheltuielilor de judecată.

Cu privire la recurs

20 Technopol invocă două motive. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, întrucât Tribunalul nu ar fi ținut seama de toate criteriile pertinente pentru aplicarea acestei dispoziții. Prin cel de al doilea motiv, recurenta reproșează Tribunalului că nu a ținut seama de practica anterioară a OAPI.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94

Argumentele părților

21 În susținerea primului său motiv, recurenta afirmă, printre altele, că rezultă din jurisprudența Curții, în special din cuprinsul punctului 37 din Hotărârea din 20 septembrie 2001, Procter & Gamble/OAPI (C-383/99 P, Rec., p. I-6251), că aplicarea

motivului de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 este supusă nu numai criteriului privind „utilizarea normală” citat de Tribunal la punctul 21 din hotărârea atacată, ci și condiției să existe identitate între semnul în cauză și modalități obișnuite de desemnare a produselor sau a serviciilor în cauză sau a caracteristicilor acestora. Prin faptul că a încălcat această din urmă condiție, Tribunalul ar fi extins în mod eronat domeniul de aplicare al motivului de refuz menționat.

22 Pe de altă parte, în hotărârea atacată, nu ar exista constatări care să ateste că utilizarea semnului „1000” constituie o „utilizare normală” pentru a desemna produsele pentru care s-a solicitat înregistrarea. Exemplele la care s-a referit Tribunalul la punctele 26 și 27 din hotărârea atacată ar privi utilizarea unor cifre în combinație cu alți termeni. Hotărârea atacată ar fi astfel întemeiată pe o premisă eronată care constă în supoziția că orice semn constituit dintr-o cifră va fi în mod necesar utilizat împreună cu indicații descriptive sau generice. În consecință, Tribunalul și-ar fi întemeiat aprecierea pe supoziții.

23 În plus, Tribunalul nu ar fi ținut seama de legătura care există între articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 și articolul 12 litera (b) din acest regulament. La punctul 32 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi limitat în mod eronat domeniul de aplicare al acestui din urmă articol la cazurile în care un semn „a fost înregistrat ca marcă fie pentru că a dobândit caracter distinctiv prin utilizare, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94, fie prin coexistența unor elemente descriptive și nedescriptive”.

24 Mai mult, Tribunalul nu ar fi examinat la un standard juridic corespunzător argumentul potrivit căruia camera de recurs nu a luat în considerare lipsa unei necesități de disponibilitate a semnului „1000”. Astfel, în răspunsul la argumentul menționat, la punctul 33 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi omis să analizeze problema interesului general pe care se întemeiază articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94.

- 25 OAPI arată, în primul rând, că aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 nu presupune în mod necesar ca semnul în cauză să constituie o „modalitate obișnuită” de desemnare a unei caracteristici a produselor sau a serviciilor avute în vedere. Ar fi suficient ca respectivul semn să poată fi utilizat pentru a desemna o caracteristică.
- 26 Potrivit OAPI, semnul „1000” sugerează imediat conținutul publicației în cauză, făcând trimitere la cantitatea de pagini sau de informații. Pe de altă parte, aprecierea de fapt efectuată de Tribunal, potrivit căreia publicul se așteaptă ca semnul „1000” să desemneze amploarea conținutului respectivei publicații, nu poate fi reanalizată de Curte.
- 27 În continuare, în ceea ce privește legătura care ar exista între articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 și articolul 12 litera (b) din acest regulament, OAPI amintește că acest din urmă articol privește limitarea efectelor unei mărci înregistrate, iar nu capacitatea unor semne de a face obiectul unei înregistrări ca marcă comunitară. În consecință, interacțiunea dintre aceste două articole invocată de recurentă pur și simplu nu ar exista.
- 28 În sfârșit, OAPI susține că Tribunalul a ținut seama în mod corect de interesul general. Acesta ar fi statuat în mod întemeiat că este irelevant faptul că numeroase alte semne constituite din cifre rămân disponibile concurenților pentru a-și desemna produsele. OAPI amintește, în această privință, că examinarea unui motiv absolut de refuz trebuie limitată la semnul în cauză și la semnificația acestuia în raport cu produsele sau cu serviciile vizate.

Aprecierea Curții

- 29 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că împrejurarea că un semn este constituit exclusiv din cifre nu împiedică în sine înregistrarea sa ca marcă.
- 30 Acest fapt rezultă, în ceea ce privește marca comunitară, din articolul 4 din Regulamentul nr. 40/94, care prevede expres că cifrele figurează printre semnele care pot constitui o marcă.
- 31 Pe de altă parte, nici faptul că un semn, precum cel în cauză, este constituit din cifre fără o modificare grafică și nu a fost, prin urmare, stilizat în mod creativ sau artistic de solicitant nu se opune în sine posibilității înregistrării acestui semn ca marcă (a se vedea, prin analogie, în ceea ce privește semne constituite dintr-o literă, Hotărârea din 9 septembrie 2010, OAPI/BORCO-Marken-Import Matthiesen, C-265/09 P, Rep., p. I-8265, punctul 38).
- 32 Cu toate acestea, astfel cum rezultă de asemenea din articolul 4 din Regulamentul nr. 40/94, înregistrarea ca marcă a unui semn este supusă condiției ca acesta să permită distincția dintre produsele sau serviciile unei întreprinderi și cele ale altor întreprinderi.
- 33 Or, un semn care are, în ceea ce privește produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea sa ca marcă, un caracter descriptiv, în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, este, sub rezerva aplicării alineatului (3) al acestui articol, lipsit de caracter distinctiv în ceea ce privește aceste produse sau servicii [a se vedea, prin analogie, în legătură cu dispozițiile articolului 3 din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1,

p. 92), Hotărârea din 12 februarie 2004, Campina Melkunie, C-265/00, Rec., p. I-1699, punctul 19; în ceea ce privește articolul 7 din Regulamentul nr. 40/94, a se vedea Hotărârea din 23 octombrie 2003, OAPI/Wrigley, C-191/01 P, Rec., p. I-12447, punctul 30, precum și Ordonanța din 5 februarie 2004, Streamserve/OAPI, C-150/02 P, Rec., p. I-1461, punctul 24].

- 34 Întrucât Tribunalul a statuat că semnul „1000” are un asemenea caracter descriptiv în ceea ce privește produsele vizate în cererea de înregistrare formulată de Technopol, trebuie să se verifice dacă, astfel cum susține recurenta, această apreciere reieșea dintr-o interpretare prea largă și, prin urmare, eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (c) menționat.
- 35 În acest sens, trebuie să se analizeze, în primul rând, argumentul recurenteii potrivit căruia numai semnele care corespund unor „modalități obișnuite” de desemnare a unor caracteristici ale produselor sau ale serviciilor pentru care se solicită înregistrarea pot fi refuzate în temeiul acestei dispoziții.
- 36 În cadrul examinării acestui argument, trebuie să se țină seama în mod corespunzător de obiectivul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94. Într-adevăr, fiecare dintre motivele de refuz enumerate la articolul 7 alineatul (1) menționat trebuie interpretat în lumina interesului general care se află la baza acestora (a se vedea în special Hotărârea din 29 aprilie 2004, Henkel/OAPI, C-456/01 P și C-457/01 P, Rec., p. I-5089, punctul 45, precum și Hotărârea din 14 septembrie 2010, Lego Juris/OAPI, C-48/09 P, Rep., p. I-8403, punctul 43).
- 37 Interesul general care stă la baza articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 este de a asigura posibilitatea ca semnele descriptive în ceea ce privește una sau mai multe caracteristici ale produselor sau ale serviciilor pentru care se solicită o înregistrare ca marcă să fie utilizate în mod liber de toți operatorii economici care

oferă asemenea produse sau servicii (a se vedea în acest sens Hotărârea OAPI/Wrigley, citată anterior, punctul 31 și jurisprudența citată).

- 38 Pentru a garanta deplina realizare a acestui obiectiv de liberă utilizare, Curtea a precizat că, pentru ca OAPI să opună un refuz al înregistrării în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, nu este necesar ca semnul în cauză să fie efectiv utilizat, la momentul cererii de înregistrare, în scopuri descriptive. Este suficient ca semnul să poată fi utilizat în astfel de scopuri (Hotărârile citate anterior OAPI/Wrigley, punctul 32, și Campina Melkunie, punctul 38, precum și Ordonanța din 5 februarie 2010, Mergel și alții/OAPI, C-80/09 P, punctul 37).
- 39 De asemenea, Curtea a subliniat că aplicarea acestui motiv de refuz nu depinde de existența unei cerințe de disponibilitate care să fie concretă, actuală sau serioasă, și că este, prin urmare, lipsit de relevanță să se cunoască numărul de concurenți care au sau care ar putea avea interes să utilizeze semnul în cauză (Hotărârea din 4 mai 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 și C-109/97, Rec., p. I-2779, punctul 35, precum și Hotărârea din 12 februarie 2004, Koninklijke KPN Nederland, C-363/99, Rec., p. I-1619, punctul 58). În plus, este irelevant faptul că există alte semne mai uzuale decât cel în cauză pentru a desemna aceleași caracteristici ale produselor sau ale serviciilor menționate în cererea de înregistrare (Hotărârea Koninklijke KPN Nederland, citată anterior, punctul 57).
- 40 Din cele de mai sus rezultă că aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 nu impune ca semnul în cauză să corespundă unor modalități obișnuite de desemnare. Punctul 37 din Hotărârea Procter & Gamble/OAPI, citată anterior, invocat de recurentă și în care sunt utilizați termenii „identitate cu modalități obișnuite de desemnare a produselor sau a serviciilor în cauză sau a caracteristicilor acestora” nu poate fi interpretat, așadar, în sensul că definește o condiție de refuz al înregistrării unui semn ca marcă comunitară.

- 41 În al doilea rând, trebuie să se examineze argumentul recurenței potrivit căruia exemplele prezentate de Tribunal la punctele 26 și 27 din hotărârea atacată sunt ipotetice și nepertinente din perspectiva condițiilor de aplicare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94.
- 42 Recurența are în vedere în special constatările Tribunalului de la punctele 26 și 27 din hotărârea atacată în legătură cu perceperea semnului „1000” ca o descriere a cantității de pagini sau de informații, precum și cu publicarea frecventă, în broșuri și în periodice, a unor clasamente și a unor compilații al căror conținut este indicat prin cifre rotunde.
- 43 În această privință, recurența arată că, presupunând chiar că respectivele constatări de fapt ar fi exacte, aprecierea Tribunalului, potrivit căreia asemenea fapte sunt pertinente pentru a concluziona că un semn este descriptiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, face dovada unei interpretări eronate a acestei dispoziții.
- 44 Deși, cu siguranță, prin respectivul argument, recurența nu invocă o denaturare a elementelor de probă, aceasta impută totuși Tribunalului faptul că a săvârșit o eroare de drept, în sensul că raționamentul adoptat în hotărârea atacată ar fi incoerent și întemeiat pe o interpretare incorectă a dispoziției aplicate. În consecință, contrar susținerilor OAPI, respectivul argument poate fi examinat de Curte în cadrul prezentului recurs.
- 45 În ceea ce privește aspectul dacă hotărârea atacată este afectată de o asemenea incoerență sau interpretare incorectă având în vedere lipsa de relevanță a constatărilor efectuate la punctele 26 și 27 pentru aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, trebuie să se precizeze domeniul de aplicare al acestei

dispoziții, în special din perspectiva domeniului de aplicare al articolului 7 alineatul (1) litera (b) din acest regulament.

- 46 Astfel cum s-a amintit la punctul 33 din prezenta hotărâre, semnele descriptive prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 sunt de asemenea lipsite de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din acest regulament. Invers, un semn poate fi lipsit de caracter distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) pentru alte motive decât eventualul său caracter descriptiv (a se vedea, în privința dispoziției identice care figurează la articolul 3 din Directiva 89/104, Hotărârile citate anterior Koninklijke KPN Nederland, punctul 86, și Campina Melkunie, punctul 19).
- 47 Prin urmare, există o anumită suprapunere între domeniul de aplicare al articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 și cel al articolului 7 alineatul (1) litera (c) (a se vedea, prin analogie, Hotărârea Koninklijke KPN Nederland, citată anterior, punctul 67), prima dintre aceste dispoziții deosebindu-se totuși de cea de a doua în sensul că acoperă toate împrejurările în care un semn nu are o natură care să permită distincția dintre produsele sau serviciile unei întreprinderi și cele ale altor întreprinderi.
- 48 În acest condiții, în scopul unei aplicări corecte a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, trebuie să se asigure că aplicarea motivului de refuz prevăzut la acest articol 7 alineatul (1) litera (c) rămâne în mod corect rezervată cazurilor care sunt efectiv vizate de acest motiv de refuz.
- 49 Aceste cazuri sunt cele în care semnul pentru care se solicită înregistrarea ca marcă poate să desemneze o „caracteristică” a produselor sau a serviciilor pentru care se formulează o cerere. Astfel, prin utilizarea la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, a termenilor „specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea,

proveniența geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora”, legiuitorul, pe de o parte, a indicat că specia, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică și data fabricației produsului sau a prestării serviciului trebuie considerate, toate, ca fiind caracteristici ale produselor sau ale serviciilor și, pe de altă parte, a precizat că această listă nu este exhaustivă, orice altă caracteristică a produselor sau a serviciilor putând fi de asemenea luată în considerare.

- 50 Alegerea de către legiuitor a termenului „caracteristică” subliniază că semnele vizate de dispoziția menționată nu sunt cele care servesc la desemnarea unei proprietăți, care poate fi recunoscută cu ușurință de mediile interesate, a produselor sau a serviciilor pentru care se solicită înregistrarea. Astfel cum a subliniat deja Curtea, înregistrarea unui semn nu poate fi refuzată în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 decât dacă se poate anticipa în mod rezonabil că acesta va fi recunoscut în mod efectiv de mediile interesate ca o descriere a uneia dintre caracteristicile respective (a se vedea, prin analogie, în ceea ce privește dispoziția identică prevăzută la articolul 3 din Directiva 89/104, Hotărârile citate anterior Windsurfing Chiemsee, punctul 31, și Koninklijke KPN Nederland, punctul 56).
- 51 Aceste precizări au o pertință deosebită în ceea ce privește semnele constituite exclusiv din cifre.
- 52 Astfel, asemenea semne fiind în general asimilate unor numere, ele pot servi, printre altele, în comerț, pentru a desemna o cantitate. Cu toate acestea, pentru ca înregistrarea unui semn constituit exclusiv din cifre să poată fi refuzată în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 pentru motivul că desemnează o cantitate, trebuie să se anticipeze în mod rezonabil că, în percepția mediilor interesate, cantitatea indicată de aceste cifre caracterizează produsele sau serviciile pentru care se solicită înregistrarea.

- 53 Precum reiese din cuprinsul punctului 26 și următoarele din hotărârea atacată, Tribunalul și-a întemeiat decizia pe faptul că semnul „1000” ar putea indica numărul de pagini al produselor vizate în cererea de înregistrare, precum și pe împrejurarea că în broșuri și în periodice se publică deseori clasamente, compilații de informații și jocuri al căror conținut este indicat de preferință printr-o expresie însoțită de cifre rotunde.
- 54 Fără a fi necesar să se examineze dacă fiecare dintre aceste elemente permitea să se concluzioneze că numărul 1 000 caracterizează produsele vizate în cererea de înregistrare, trebuie să se constate că, cel puțin, aprecierea Tribunalului potrivit căreia semnul „1000” are caracter descriptiv, având în vedere jocurile compilate conținute de produsele menționate, nu este incompatibilă cu precizările furnizate mai sus în legătură cu domeniul de aplicare al articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94.
- 55 Astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 26 și 27 din hotărârea atacată, precum și din extrasele din decizia în litigiu la care fac trimitere aceste puncte, Camera a patra de recurs a OAPI și Tribunalul au constatat că Technopol solicitase înregistrarea semnului „1 000”, printre altele, pentru „periodice inclusiv periodice care conțin cuvinte încrucișate”. OAPI și Tribunalul au constatat de asemenea că există numeroase produse de acest gen pe piață și că aceste produse conțin în general un număr rotund de informații. Potrivit unei aprecieri efectuate de camera de recurs menționate la punctul 19 din decizia în litigiu și la care Tribunalul a făcut trimitere în esență în cadrul punctelor 26 și 27 din hotărârea atacată, semnul „1000” care figurează pe o publicație de acest gen va fi perceput ca o indicație a faptului că aceasta conține 1 000 de cuvinte încrucișate.
- 56 O aplicare a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 în privința unor asemenea împrejurări de fapt nu face dovada unei interpretări eronate a acestei dispoziții. Într-adevăr, în ipoteza în care o cerere de înregistrare vizează, printre altele, o categorie de produse al căror conținut este desemnat cu ușurință și de regulă prin cantitatea unităților sale, este rezonabil să se anticipeze că un semn constituit din

cifre, precum cel în cauză, va fi recunoscut în mod efectiv de mediile interesate ca o descriere a cantităţii respective şi, prin urmare, a unei caracteristici a acestor produse.

- 57 Rezultă că Tribunalul a putut constata fără a săvârşi o eroare de drept că, în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, înregistrarea semnului „1000” trebuia refuzată pentru produsele vizate în cererea de înregistrare prezentată de Technopol.
- 58 Ca urmare a faptului că argumentul întemeiat pe o incoerenţă sau pe o interpretare incorectă a articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 trebuie de asemenea înlăturat, este necesar să se examineze, în al treilea rând, argumentul recurentei întemeiat pe neluarea în considerare a legăturii care ar exista între această dispoziţie şi articolul 12 litera (b) din regulamentul menţionat şi, în al patrulea şi ultimul rând, argumentul potrivit căruia Tribunalul a omis în aprecierea pe care a efectuat-o să ţină seama în mod corect de interesul general care stă la baza articolului 7 alineatul (1) litera (c) menţionat.
- 59 În ceea ce priveşte articolul 12 litera (b) din Regulamentul nr. 40/94, Curtea a avut deja ocazia să arate că norma prevăzută de această dispoziţie nu influenţează în mod decisiv interpretarea normei prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din acest regulament (a se vedea, în legătură cu dispoziţia identică prevăzută la articolul 6 din Directiva 89/104, Hotărârea Windsurfing Chiemsee, citată anterior, punctul 28).
- 60 Astfel, după cum a arătat în mod întemeiat Tribunalul la punctul 32 din hotărârea atacată, articolul 12 din Regulamentul nr. 40/94 priveşte limitarea efectelor mărcii comunitare, în timp ce articolul 7 din acest regulament priveşte motivele de refuz al înregistrării unor semne ca mărci.

- 61 Contrar a ceea ce pare să sugereze recurenta, împrejurarea că articolul 12 litera (b) menționat asigură posibilitatea ca orice operator economic să utilizeze în mod liber indicații referitoare la caracteristicile unor produse sau ale unor servicii nu restrânge în niciun fel domeniul de aplicare al articolului 7 alineatul (1) litera (c) menționat. Dimpotrivă, respectiva împrejurare evidențiază interesul ca motivul, de altfel absolut, de refuz prevăzut la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 să fie aplicat efectiv oricărui semn care poate desemna o caracteristică a produselor sau a serviciilor pentru care se solicită înregistrarea sa ca marcă (a se vedea în acest sens, în legătură cu articolul 6 din Directiva 89/104, Hotărârea din 6 mai 2003, Libertel, C-104/01, Rec., p. I-3793, punctele 58 și 59, precum și, în ceea ce privește articolul 12 din Regulamentul nr. 40/94, Hotărârea din 21 octombrie 2004, OAPI/Erpo Möbelwerk, C-64/02 P, Rec., p. I-10031, punctul 45).
- 62 Întrucât norma prevăzută la articolul 12 litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 nu se integrează în aplicarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din același regulament, argumentul întemeiat pe existența unei interacțiuni între cele două dispoziții este neîntemeiat.
- 63 Argumentul potrivit căruia Tribunalul a omis în aprecierea pe care a efectuat-o să țină seama în mod corect de interesul general care stă la baza articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 trebuie de asemenea înlăturat.
- 64 Deși, cu siguranță, Tribunalul este obligat să respecte acest interes general cu ocazia examinării pe care o efectuează asupra unor decizii ale OAPI adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (1) litera (c), nu se poate impune, în schimb, Tribunalului să evoce și să analizeze în mod expres respectivul interes general în fiecare hotărâre care privește o asemenea decizie.
- 65 Pe de altă parte, în ceea ce privește punctul 33 din hotărârea atacată, în care, potrivit recurteii, Tribunalul ar fi încălcat respectivul interes general, este suficient să se constate că, în cuprinsul acestui punct, Tribunalul a reiterat, în esență și în mod corect,

norma amintită la punctul 39 din prezenta hotărâre potrivit căreia disponibilitatea altor semne este lipsită de relevanță pentru a stabili dacă semnul în cauză are caracter descriptiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 și este astfel afectat de motivul absolut de refuz prevăzut de această dispoziție.

- 66 Întrucât niciunul dintre argumentele prezentate de recurentă în cadrul primului său motiv nu este întemeiat, acest motiv trebuie înlăturat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe faptul că OAPI nu a urmat practica sa anterioară

Argumentele părților

- 67 Recurenta amintește că a menționat, în fața OAPI, apoi, din nou, în fața Tribunalului, numeroase exemple de semne care au fost înregistrate ca mărci de OAPI și care, în temeiul principiilor enunțate în decizia în litigiu, nu ar fi putut fi înregistrate. Acest argument întemeiat pe faptul că OAPI nu ar fi urmat practica sa anterioară ar fi fost înlăturat de Tribunal în mod eronat, din punct de vedere juridic, la punctul 33 din hotărârea atacată.
- 68 Recunoscând că, potrivit unei jurisprudențe constante, Curtea a statuat că cererea de înregistrare a unei mărci comunitare trebuie apreciată numai în temeiul reglementării în vigoare, iar nu în funcție de practica decizională anterioară, recurenta invită Curtea să reexamineze această jurisprudență în lumina principiului statului de drept, care presupune că orice autoritate administrativă trebuie să aplice dreptul în același

mod în toate cazurile. Necesitatea de a asigura coerența și egalitatea de tratament ar fi deosebit de clară pentru o autoritate administrativă precum OAPI, care tratează un număr foarte mare de dosare.

- 69 Referitor la acest aspect, recurenta susține că practica decizională anterioară poate fi invocată în mod valabil și că OAPI este obligat să ia în considerare practica sa anterioară pentru a stabili dacă, în situația unor cauze identice sau similare, decizia adoptată ar trebui să fie aceeași.
- 70 În speță, nu ar fi fost avut în vedere nici faptul că OAPI consideră, potrivit unei practici constante, că semnele care constau în termeni care descriu conținutul unor publicații nu sunt descriptive în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94, nici faptul că OAPI acceptă semne constituite din cifre. Prin neluarea în considerare, în acest mod, a faptului că OAPI ar fi trebuit să țină seama de practica sa decizională anterioară în cadrul aplicării articolului 7 alineatul (1) litera (c) menționat sau în cadrul examinării din oficiu pe care acesta trebuie să o efectueze în temeiul articolului 74 din Regulamentul nr. 40/94, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept.
- 71 OAPI arată că practica decizională anterioară este cu siguranță menționată în liniile sale directe privind examinarea, dar că aceasta nu are, astfel cum a precizat Curtea, forță juridică obligatorie.
- 72 Temeinicia acestui caracter neobligatoriu al deciziilor anterioare ar fi ilustrată de prezentul litigiu. Astfel, precedentele invocate de recurentă în fața OAPI și a Tribunalului ar prezenta diferențe esențiale față de prezenta cauză, întrucât acestea priveau semne și produse complet diferite.

Aprecierea Curții

- 73 Astfel cum arată în mod întemeiat recurența, OAPI are obligația de a-și exercita competențele în conformitate cu principiile generale de drept al Uniunii, precum principiul egalității de tratament și principiul bunei administrări.
- 74 Având în vedere aceste două principii, OAPI trebuie, în cadrul examinării unei cereri de înregistrare a unei mărci comunitare, să ia în considerare deciziile adoptate deja cu privire la cereri similare și să analizeze cu o deosebită atenție aspectul dacă este sau nu este necesar să decidă în același sens [a se vedea, prin analogie, în legătură cu articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c) din Directiva 89/104, Ordonanța din 12 februarie 2009, Bild digital și ZVS, C-39/08 și C-43/08, punctul 17].
- 75 Având în vedere cele precizate, principiile egalității de tratament și bunei administrări trebuie să se concilieze cu respectarea legalității.
- 76 În consecință, persoana care solicită înregistrarea unui semn ca marcă nu poate invoca, în beneficiul său, o nelegalitate care ar fi fost eventual comisă în favoarea unei alte persoane pentru a obține o decizie identică (a se vedea în acest sens Ordonanța Bild digital și ZVS, citată anterior, punctul 18).
- 77 În plus, pentru motive de securitate juridică și, mai exact, de bună administrare, examinarea oricărei cereri de înregistrare trebuie să fie strictă și completă pentru a evita înregistrarea necorespunzătoare a mărcilor (Hotărârile citate anterior OAPI/Erpo Möbelwerk, punctul 45, și OAPI/BORCO-Marken-Import Matthiesen, punctul 45). Această examinare trebuie să aibă loc în fiecare caz concret. Astfel, înregistrarea unui semn ca marcă depinde de criteriile specifice, aplicabile în cadrul împrejurărilor de fapt ale cauzei, care au ca obiectiv să verifice dacă semnul în cauză nu intră sub incidența

unui motiv de refuz (a se vedea în acest sens, în ceea ce privește articolul 3 din Directiva 89/104, Hotărârea din 12 februarie 2004, Henkel, C-218/01, Rec., p. I-1725, punctul 62).

78 În cauză, s-a dovedit că, spre deosebire de posibila situație a anumitor cereri anterioare de înregistrare ca mărci a unor semne constituite din cifre, prezenta cerere de înregistrare era afectată, având în vedere produsele pentru care se solicita înregistrarea și percepția din partea mediilor interesate, de unul dintre motivele de refuz prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94.

79 În aceste condiții, Tribunalul a putut considera în mod întemeiat, la punctul 33 din hotărârea atacată, că, ținând seama de concluzia, la care ajunsese deja la punctele precedente din aceeași hotărâre și potrivit căreia o înregistrare a semnului „1000” ca marcă pentru produsele menționate în cererea de înregistrare a Technopol era incompatibilă cu Regulamentul nr. 40/94, recurenta nu putea invoca în mod util, pentru a infirma această concluzie, deciziile anterioare ale OAPI.

80 Din cele prezentate mai sus rezultă că al doilea motiv de recurs nu poate fi admis.

81 Întrucât fiecare dintre motivele invocate de recurentă este neîntemeiat, se impune respingerea recursului.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- ⁸² Potrivit articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 118 din același regulament, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât OAPI a solicitat obligarea Technopol la plata cheltuielilor de judecată, iar Technopol a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursul.**

- 2) Obligă Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.**

Semnături